

Den højtærede Handelsminister sagde, at Bankerne dog fortsat rationerede Valutaen. Ja, det gør Bankerne ganske naturligt, men denne Rationering er paa ingen Maade af en saadan Beskaffenhed, at den sikrer os, at Valutaen ikke bliver brugt til Ting, som den ikke burde bruges til, men gemmes til Ting, som vi nødvendigvis maa have tilført Landet. Bankerne behandler nu deres Kunder paa sædvanlig Maade, og Forholdet er altsaa det, at der intet som helst generende er for nogen Bank eller Vekselerer ved at give den Valuta, som er for Haanden, lige meget hvad Valutaen skal bruges til.

Den højtærede Handelsminister sagde, at han flere Gange i Valutaraadet havde spurgt, om man vilde garantere ham, at Kronens Købeevne vilde stige, hvis man foretog de Foranstaltninger, her var Tale om, men han havde altid faaet et undvigende Svar. Det er nu ikke helt rigtigt. Den højtærede Handelsminister har altid faaet et klart Svar, thi han har faaet det Svar af flere, bl. a. af mig, som han har spurgt direkte, at det er klart, at en Valutaregulering i sig selv ikke er noget Universal-middel. Der maa mere til end Rationering af Valutaen. Det afgørende er, at man er i Stand til at eksportere til saadanne Priser, at man har Penge til Indkøb af de Varer, som man nødvendigvis skal have. Det er Priserne, der til syvende og sidst bliver det afgørende for os; de Priser, vi kan faa, og de Priser, vi skal betale. Men det er da klart, at Stillingen forværres ved, at vi anvender de disponible Midler, vi har, til Køb af Ting, som vi i Virkeligheden ikke har Raad til at betale. Den højtærede Handelsminister har imidlertid det lyse Syn paa Livet, som en Gang er blevet ham givet. Han tror, Naturen vil hjælpe sig selv. Han vil antage, at Lægemidler er unødvendige, i hvert Fald vil han se Tiden an, om det ikke skulde være muligt at faa Naturen til at hjælpe sig selv. Jeg vil haabe, at den højtærede Handelsminister ikke skal finde paa, da han nu forkaster den legitime Læge, at gaa til Kvakksalvere, thi saa bliver det rent galt. Der er ikke noget andet Lægemiddel denne Sag vedrørende, for det danske Samfund som for ethvert andet, end dette: at sætte Tæring efter Næring. Jeg føler mig overbevist om, at det danske Samfund bagefter kommer til at gennemgaa svære Lidelser, hvis man ikke griber regulerende ind, hvis man lader den private Importør bestemme, hvad de Midler, han har at købe for, skal anvendes til. Det er jo ikke noget særegent for os,

at Forholdet ligger saaledes. Den højtærede Handelsminister ved fuldt vel, at andre Lande endog med konservative Regeringer for længst har truffet regulerende Foranstaltninger og med Held.

Disse Bemærkninger til den højtærede Handelsminister gælder i Virkeligheden ogsaa den højtærede Landbrugsminister, der egentlig kun, men paa ganske anderledes kraftig Maade, sagde det samme, som den højtærede Handelsminister fremførte. Kun vil jeg til den højtærede Landbrugsminister tillige sige, at hans Udtalelse om, at man skulde give Skibsarten fuldstændig fri, saaledes at den kunde tage den Chance, der var, for at vi kunde faa det mest mulige af fremmed Valuta, ikke er af nogen virkelig Værdi dette Spørgsmaal vedrørende. Det kan være i høj Grad af Interesse for Skibsarten, for Rederne, at faa fri Dispositionsret over deres Skibe, men den danske Skibsfart som Helhed er ikke nogen valutaskabende Institution i dette Ords egentlige Betydning, og det kan heller ikke være den højtærede Landbrugsminister ubekendt, at den danske Skibstonnage daarligt dækker det Behov, det danske Samfund har. For hvert Skib med dansk Flag, der gaar i fremmed Fart og tjener fremmed Valuta, maa det danske Samfund chartre et fremmed Skib. Det er altsaa ikke nogen valutaskabende Institution, der er Tale om her, saaledes som man kan tale om det i Norge, thi der har man jo Overflod af Skibe og kan som Følge deraf sejle ud og tjene Penge. Men saaledes er det ikke med de danske Skibe; de er tonnagemæssigt set kun tilstrækkelige til Forsyning af det danske Samfund. Derimod har den højtærede Landbrugsminister Ret i, at Landbruget er valutaskabende. Det danske Landbrug er utvivlsomt det bærende Erhverv. De danske Landbrugsvarer er de Eksportvarer, vi har; udover disse har vi kun lidt at eksportere. Hele Industriens Eksport kan neppe opgøres til mere end godt 100 Millioner, maaske 150 Mill. Kr. i et Aar.

Endelig vil jeg gøre en Bemærkning til ærede Landbrugsminister i Anledning af den højt hans Udtalelse om, at det var en Ulykke, at Danmark i 1919 havde Indførselstilladelse for alle Haande Varer, men Udførselsforbud for nogle Varer. Denne Udtalelse vidner heller ikke om rigtig Bedømmelse af de virkelige Forhold. Ganske vist var det forkert, at vi havde Indførselstilladelse, og jeg kan for saa vidt godt gaa ind paa det Udtryk; den højtærede Landbrugsminister brugte, at det var en Ulykke pengelig set, nationaløkonomisk set; man burde allerede